

Neděle 18.12.2011 - nedělní bohoslužba s Dětskou vánoční slavností

Text: „*Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu.*“ (Mt 2, 11)

Vánoční příběh je zajímavé čtení pro všechny. Na své si tu přijdou spisovatelé, básníci, astronomové, astrologové, ale určitě také další čtenáři. Myslíte si, že zde najdeme také my něco pro sebe? Zastavme se na chvíli u známého vyprávění.

1. Betlémská hvězda

Evangelista Matouš otevírá před námi hranice judské provincie a svým vyprávěním ukazuje, že události v Betlémě mají širší, celosvětový význam. Netýkají se jen utlačovaného židovského národa, ale také ostatních národů a civilizací.

Je to poněkud zvláštní, že tento příběh máme v Bibli. Oni se totiž Židé o hvězdy nezajímali, nic jim neříkaly a nechávaly je v klidu. Měli Zákon, proroctví, bohoslužbu a chrám. Slunce, měsíc, hvězdy – to všechno patřilo ke stvořenému světu, který ukazoval na Stvořitele. Ale zahledět se do hvězd a zkoumat jejich dráhy a ještě navíc přemýšlet nad tím, co ten svět nahoře znamená? To nebylo nic pro Židy!

Přesto v evangeliu tento příběh máme a sledujeme, jak Bůh mluví k lidem jiné kultury, tradice a náboženství *řečí hvězd!* Mluví k nim jazykem, kterému oni rozumí, a dotýká se přitom jejich nejhlubších potřeb a odpovídá na jejich očekávání! Jaké to byly potřeby a jaká očekávání? Z historických pramenů víme, že vyspělá babylonská civilizace prochází v té době hlubokou krizí. A tak není divu, že se vzdělaní lidé této oblasti ohlížejí po východisku. Do situace nejistoty a očekávání přichází „*zašifrovaná*“ zpráva v podobě pohybu nebeských těles jako odpověď od Boha (*Saturn, Jupiter*). Mudrci tomu rozumí jako zprávě o narození významného Krále, jako zprávě o velké naději! Ukazuje se, že Bůh má odpovědi na otázky všech, nejen svých vyvolených! Bůh probouzí v srdcích lidí v dalekých zemích touhu po sobě, po pravdě, po záchraně a pomoci a vede je do judského Betléma! Bůh Ježíšovým narozením odpovídá na existenční otázky nejen svým lidem, ale také zástupcům jiných národů!

2. Královské pocty Dítěti

Muselo to být velmi jasné a naléhavé poselství, když postavilo na nohy asi jinak rozvázné a hloubavé *mudrce!* Úkazy na obloze jsou pro tyto muže takovou výzvou, že nemohou zůstat sedět doma! Po měsících pozorování, výpočtů a úvah se vydávají na dalekou cestu. Jsou přesvědčeni, že na jejím konci je čeká důležité setkání. Jsou si naprosto jistí tím, že najdou Krále, a mluví o tom, že se tomuto Králi *pokloní*. To je smysl jejich cesty. Na setkání s Králem jsou dobře připraveni. Neshánějí dárky na poslední chvíli někde ve „výprodeji“. Mají královské dary: zlato, kadidlo a myrhu (Ž 72,10.11.15 Iz 45,9 + 60,6).

Návštěva z daleké země vzbudila v Jeruzalémě rozruch a pobouření. Také *zde* byla složitá situace. Židé žili pod nadvládou Římanů a snášeli ji velmi těžce. Vadil jim nejen útlak, ale ještě víc omezování ve víře v Boha. Proto odboj proti Římu považovali pravověrní Židé za svatou povinnost a čekali jen na signál ke vzpouře. Čekali na příchod Božího Mesiáše, o kterém doufali, že je vysvobodí od cizí nadvlády a obnoví pozemskou říši Davidovu. Vzdělaní cizinci se nedali odradit pozdvižením v Jeruzalémě a pochybnostmi duchovních autorit a pokračují do Betléma. Právě zde se měl podle starých proroctví narodit Mesiáš! Vůbec je nepřekvapí chudé poměry a obyčejné prostředí. Vědí, že jsou u cíle své cesty. Nekrouť hlavou nad tím, že musí do chléva a že Král je z chudé rodiny! Bůh je vedl a oni nepochybují ani na chvíli o tom, že jsou na správné adrese! Tomu se říká víra! Připomínají nám Simeona, který v 6týdenním Ježíši vidí očekávaného Mesiáše!

3. Pravé vánoce – třeba celý rok

Mudrci z daleka se setkávají s tím, kterého hledali. Vzdávají královské pocty Dítěti a kladou k jeho nohám své dary. A přece někoho napadne: nespletli se tyto muži? Hledali přece Krále,

ne? A koho našli? Kojence, malé dítě! Jenže oni v dítěti Ježíši vidí Boha! Našli Krále Božího království! Našli svého krále a tím smysl svého života. Teď se mohou zase vrátit domů... *Stalo to za tu námahu? Určitě ano!* Naplněním jejich cesty je setkání s Králem a uctívání Krále. Svými poctami a dary vyjádřili pohanští kněží, že Ježíš Kristus se stal jejich Králem. V tom vidím další *důraz vánočního poselství*. Jsme pozváni k tomu, abychom podobně jako mudrci hledali Toho, který nás přišel zachránit z moci hříchu a zlého, Ježíše Krista.

Vždyť o vánocích je to všechno postaveno „*na hlavu*“! Všechno se točí kolem našich potřeb, zájmů a přání! Hlavním kritériem povedených vánoc je naplnění našich tužeb! Snažíme se sice udělat radost lidem kolem, rozdáváme dárky, přejeme radost, zdraví i pokoj. Ale je v tom vánočním „*kolotoči*“ někde vůbec Ježíš? Neztratil se z těch vánočních oslav? Klaníme se Pánu Kristu anebo sami sobě?

Ptejme se dnes, jaké vánoce vlastně slavíme. A pokud jsme porozuměli tomu, oč o vánocích vlastně jde, určitě s Boží pomocí najdeme způsob, jak se v tom posunout dál. Vždyť už na mudrcích vidíme, jakým je pro ně darem setkání s Kristem. Opravdu není na světě nic vzácnějšího a krásnějšího než znát Krista, důvěřovat Kristu, milovat Krista a oslavit Krista. To pak mohou být vánoce celý rok – od rána do večera! ***Soli Deo gloria!*** (17.12.2011 – B. Kaleta)